

Dr. Zboray Bertalan 1899–2001

Mélységes megilletődöttséggel, bensőséges megindulással kell most fájdalmas kötelességemet teljesíteni, amikor a Magyar Gyógyszerészeti Társaság, a gyógyszerésztudományi karok, a gyógyszerész szakajtó és az egész magyar gyógyszerész-társadalom nevében búcsúzom a magyar gyógyszerészet doyenjétől, dr. Zboray Bertalan gránit diplomás gyógyszerész főfelügyelőtől.

Midőn fájdalmas búcsút kell vennem tőle, elgondolkodom, hogy Ő, aki élete egy-egy részében az anyagok kémiját, múltunk alakulását fürkészte, immár maga is hasonló titkok hordozója lett.

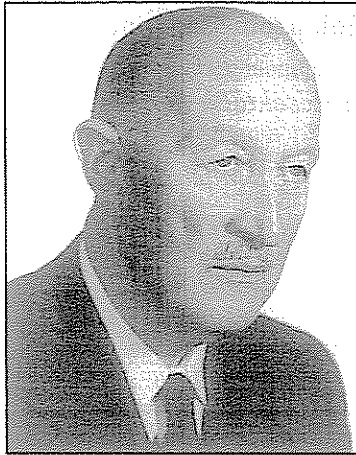
Küzdelmes, tettekben gazdag életet élt, pályája töretlenül ívelt felfelé. Életének, tevékenységének egy-egy része mára egyetemi tananyaggá nemesült. A szinte megszámlálhatatlan említésre érdemes tevékenysége közül hármát szeretnék kiemelni.

1. Egyetemi tanulmányai során bekapcsolódott a Gyógyszerészhallgatók Segítő- és Önképző Egyesületének munkájába, ahol a könyvtárosi teendőket látta el. A könyvtári munkához való vonzódását kamatoztatta, amikor nyugdíjba vonulását követően, gyógyszerészi pályájának indulási helyén a Semmelweis Egyetem Egyetemi Gyógyszertárában dolgozott tovább. Jelentős érdemet szerzett a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság és a Magyar Gyógyszerész Egyesület könyvtár anyagának megmentésével, a több, mint 10 ezer kötetes gyűjtemény könyvtárba való elhelyezésével.

2. *Schulek Elemér* meghívására kapcsolódott be az akkor megalakult Országos Közegészségügyi Intézet munkájába, ahol tevékeny részese volt a világszerte elismert magyar hatósági gyógyszerellenőrzés megszervezésének és fejlesztésének.

3. Gyógyszerészi pályafutásának kezdetén – az Egyetemi Gyógyszertárban letöltött tanulóévek után – a Gyógyszerismereti Intézetben készítette el a doktori disszertációját és kapcsolódott be a gyógyszerészhallgatók oktatásába. Itt csatlakozott a fiatal tanársegédek baráti köréhez, amely társaság volt az egyik alapja a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaság megalakulásának, amely túlélve a történelmi változásokat, napjainkban Magyar Gyógyszerészeti Társaság néven töretlen akarással működik. *Személyében az utolsó alapító tag is eltávozott közülünk.*

A szakma és az állami hivatalok is, számos kitüntetéssel ismerték el tevékenységét, melyek közül számomra, de úgy vélem az ünnepeken résztvevők mindegyike számára mélységesen megindító volt, amikor *Göncz Ár-*

pád köztársasági elnök úr dr. Zboray Bertalan 100. születésnapján a Parlamentben nyújtotta át „A köztársasági elnöki aranyérem” kitüntetést.

A szívből jövő, minden sablontól mentes elnöki beszéd nem csupán és legfőképpen nem elsősorban az egészségben megért 100 évnek szólt, hanem annak, ahogyan ezt a 100 évet egy nagyszerű ember, sokak javára cselekedve, megérte.

A halál mindannyiunkat utolér. Az emberi élet többnyire csak egy lábnyom a homokban, amely beomlik. Zboray Berci bácsi, aki most távozott közülünk, mélyebb, szinte kitörölhetetlen nyomot hagyott maga után.

Gyászoljuk őt, akik itt állunk, és még többen, akik távolabb vannak, és csak lélekben lehetnek itt, akik tisztelték, nagyra becsülték és szerették és akiket Ő is szeretett, szűkebb családján és baráti körén túl mások, tisztelői gyászolják szívük mélyén. Fáradhatatlanul munkálkodott, „Vivere allis, non sibi” lehetett a jelszava. Sokat dolgozott a közért, előrehaladott kora ellenére ott láthatuk csaknem minden gyógyszerész szakmai rendezvényen. És megtisztelőnek tartottuk jelenlétét.

Számunkra akik ismertük Őt, a kötelesség teljesítés példáját adta. A kötelesség teljesítését becsületbeli tartozás lerovásának tekintette. Tudatában volt annak, hogy csak az egészen jól végzett munka adhat nyugodt lelkiismeretet, békés álmot.

Bölcs, érző, okos ember volt. Nagyon sokat lehetett tőle tanulni. Azt a morális hitet és tartást, amellyel rendelkezett, csak nagyon kevesek mondhatják magukénak.

Kedves, szeretetre méltó ember volt, akinek életeleme a derű volt. Minden beszélgetés vele azt a hitet erősítette meg, hogy igen magas korban, 90 év felett is lehet teljes életet élni, hogy boldog is lehet az ember. Derűt és szeretetet árasztott, amiből olyan kevés van. Sokan állunk itt a ravatal körül is, akik ma is örizzük, ha másként nem, hát emlékezetünkben, kézzel írt biztató sorait, kedves szavait.

A Mindenható áldása legyen élete önzetlen munkáján. Emléke megbecsült marad halála után, mert példaadása élni és gyümölcsözni fog.

Kedves Berci bácsi, igaz jó barátunk, munkatársunk, tanítómesterünk, szeretetünk és becsülésünk kísérjen utadon az örökkévalóság felé.

Isten veled! Nyugodj békében!

Dr. Vincze Zoltán búcsúbeszéde elhangzott dr. Zboray Bertalan gránit diplomás gyógyszerész temetésén, Budapesten a Farkasréti temetőben, 2001. február 1-jén.